

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 105.339 van 29 maart 2002

A. 85.514/V-1561

In zake : **Fernande DEGUELDRE**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Nathalie TISON, advocaat,
boulevard Audent 15
6000 Charleroi,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Volksgezondheid.

Tussenkomen partij :

Hilda VAN WONTERGHEM,
J.S. Bachlaan 12/7
1083 Ganshoren.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER ,

Gezien het op 16 juli 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Fernande DEGUELDRE de nietigverklaring vordert van het besluit van 22 april 1999 waarbij de Minister van Volksgezondheid beslist Hilda VAN WONTERGHEM, adviseur bij het Instituut voor Veterinaire Keuring, met ingang van 1 januari 1998 te bevorderen door weddeschaalverhoging en de wedde van de betrokkene vast te stellen in schaal 13B, alsmede van het besluit van de Minister van Volksgezondheid van 14 juni 1999 luidens hetwelk hij beslist aan Hilda VAN WONTERGHEM achterstallige wedden uit te keren voor de periode van 1 januari 1997 tot en met 31 december 1997 op grond van rang 13B;

Gezien het op 23 november 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Hilda VAN WONTERGHEM vraagt als tussenkomen partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2000 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. A. DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 22 november 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gezien de laatste memories van de verzoekende en verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 15 januari 2002, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 februari 2002;

Gehoord het verslag van mevr. S GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. TISON, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. A. DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster en de tussenkomende partij zijn op 1 juli 1986 benoemd tot adviseur bij het Instituut voor Veterinaire Keuring.

2. Dienstorder nr. 33 van 11 januari 1999 deelt de vacature mee van een betrekking van adviseur in rang 13B, waarop aanspraak kan worden gemaakt bij wijze van bevordering door weddenschaalverhoging; bij de bekendmaking van de vacature gaat een beschrijving van het profiel voor de rang van adviseur 13B.

3. Alleen verzoekster en de tussenkomen partij solliciteren. De directieraad onderzoekt die sollicitaties op zijn vergadering van 21 januari 1999. De notulen van deze vergadering vermelden onder meer het volgende :

"De Voorzitter onderstreept de uitzonderlijke kwaliteiten en verdiensten van voorliggende kandidaten.

Mevr. Van Wonterghem was belast met de leiding van de personeelsdienst en was betrokken bij het opstarten van het IVK. Zij heeft verschillende opdrachten vervuld bij federale ministeriële kabinetten (o.a. Begroting - Financiën - Eerste Minister). Zij gaat per 1 augustus 1999 met pensioen. Dit houdt in dat een eventuele voordracht van deze kandidaat implicaties heeft naar de berekening van haar pensioendossier toe.

Mevr. Degueldre is belast met de leiding en de organisatie van de Dienst Boekhouding bij het IVK. Een taak die zij reeds jaren met volledige toewijding heeft vertolkt. Momenteel wordt gewerkt aan de implementatie van het nieuw boekhoudkundig plan en de invoering van de Euro. Deze doorvoering zal een reorganisatie van de dienst met zich mee brengen. Zij is loyaal en een doorzetter die de vruchten plukt van haar inzet. Zij heeft bovendien zich verdienstelijk gemaakt inzake het BTW-dossier-DMO's. Dankzij haar inzet werd een vermindering van de aanslagvoet bekomen.

Een lid onderstreept dat de kandidaat die wordt voorgedragen de functie daadwerkelijk moet opnemen binnen het IVK".

Na een geheime stemming worden de beide kandidaten ex aequo gerangschikt, met een gelijk aantal stemmen.

4. Die voordrachten worden ter kennis gebracht van de gegadigden bij bericht van 4 februari 1999. Op 8 februari 1999 dient verzoekster een bezwaarschrift in waarin ze betoogt dat haar concurrente "niet beantwoordt aan de profielbeschrijving die is opgemaakt tijdens de directieraad van 26-11-1998".

5. De directieraad onderzoekt het bezwaarschrift op zijn vergadering van 22 februari 1999. In de notulen van die vergadering staat het volgende te lezen :

" Een lid wijst erop dat het ambt bij het hoofdbestuur zal moeten worden vervuld. Mevrouw VAN WONTERGHEM heeft de dienst reeds 10 jaar geleden verlaten.

Een ander lid zegt voorts dat mevrouw DEGUELDRE zich volledig heeft gewijd aan haar dienst en aan het IVK. Zij heeft de dienst nooit verlaten en die plichtsbetrachting strekt haar tot eer (...).

Een lid vraagt wanneer (de wedde van) mevrouw DEGUELDRE met die geldelijke bevordering zal overeenstemmen en wanneer mevrouw VAN WONTERGHEM gepensioneerd wordt.

Een lid antwoordt dat die geldelijke bevordering met terugwerking zal worden toegepast (tot 1 januari 1998).

Mevrouw VAN WONTERGHEM zal op 1 augustus 1999 gepensioneerd worden. Ze beantwoordt niet aan de in het profiel vereiste voorwaarden.

..."

Na afloop van die vergadering besluit de directieraad zijn rangschikking te wijzigen en op de eerste plaats verzoekster en op de tweede plaats de tussenkomende partij ter benoeming voor te dragen.

6. Bij ministerieel besluit van 22 april 1999 wordt de tussenkomende partij met ingang van 1 januari 1998 bevorderd door verhoging in weddeschaal; haar wedde wordt vastgesteld in schaal 13B.

Dat is de eerste bestreden handeling.

7. Bij besluit van 14 juni 1999 kent de minister de tussenkomende partij een toelage toe ter vereffening van achterstallige wedden voor de periode van 1 januari tot 31 december 1997 (rang 13A-rang 13B).

Dat is de tweede bestreden handeling.

8. Op 1 augustus 1999 wordt de tussenkomende partij gepensioneerd krachtens een ministerieel besluit van 17 december 1998.

9. Op 14 maart 2000 vaardigt de Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu een besluit uit waarbij verzoekster met ingang van 1 augustus 1999 wordt bevorderd door verhoging in weddeschaal 13B.

Overwegende dat geen enkel middel tegen de tweede bestreden handeling wordt gericht; dat het tweede onderwerp van het beroep bijgevolg niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat verzoekster geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van de bestreden handeling aangezien de tussenkomenende partij sedert 1 augustus 1999 is gepensioneerd; dat de tussenkomenende partij eveneens betoogt dat verzoekster geen belang meer heeft, aangezien ze zelf de geambieerde bevordering heeft gekregen;

Overwegende dat verzoekster in haar wederantwoord stelt dat de exceptie niet opgaat omdat bij de bestreden handeling aan de tussenkomenende partij een bevordering is verleend samen met voordelen op geldelijk gebied voor de periode van 1 januari 1998 tot 1 augustus 1999 en dat een nietigverklaring van deze handeling, met terugwerkende kracht, haar in staat zou stellen op 1 augustus 1998 de bevordering door verhoging in weddeschaal aan te vragen en zodoende een hoger pensioen te ontvangen, aangezien het zou worden berekend op basis van anderhalf jaar meer; dat ze in haar laatste memorie verwijst naar arrest nr. 117/99 van 10 november 1999 van het Arbitragehof en uiteenzet dat de lering van dat arrest ook van toepassing is op het geval waarin de persoon van wie de bevordering wordt bestreden, gepensioneerd wordt in de loop van het geding; dat ze betoogt dat de bevordering die ze zelf heeft gekregen niet gelijkwaardig is aan die welke ze bestrijdt, daar ze niet met dezelfde terugwerkende kracht is verleend; dat ze betoogt dat ze "belang blijft hebben bij de nietigverklaring erga omnes van de beslissing die haar heeft verhinderd die bevordering te krijgen, aangezien haar belang erin bestaat aanspraak te kunnen maken op het herstel van het weddeverlies dat ze heeft geleden tussen 1997 en 1999 enerzijds en een gunstiger pensioenregeling te kunnen krijgen anderzijds"; dat de omstandigheid dat de verwerende partij niet verplicht was haar te bevorderen naar haar mening van geen belang is; dat zij tevens opwerpt dat ze een moreel belang bezit en erop wijst dat zij "haar ambt steeds heeft uitgeoefend en nog steeds uitoefent bij het IVK, met de grootste toewijding en de grootste doeltreffendheid, zoals er trouwens op is gewezen bij de bevorderingsprocedure, in tegenstelling tot de tussenkomenende partij, die sedert jaren gedetacheerd is bij verscheidene ministeriële kabinetten en dus geen enkele kennis bezit op dat gebied" en zelfs na haar bevordering "niet het minste ambt bij het IVK heeft uitgeoefend";

Overwegende dat de verwerende partij, in haar laatste memorie, het morele belang van verzoekster betwist omdat ze van mening is dat het samenvalt met het algemeen belang; dat zij eraan herinnert dat verzoekster geen recht heeft op bevordering met terugwerkende kracht en besluit dat "aangezien in dit geval de nietigverklaring van de eerste bestreden handeling voor verzoekster momenteel alleen nog zou kunnen dienen om de onwettigheid van die handeling vast te stellen met de bedoeling bij de justitiële gerechten een geldelijke compensatie te verkrijgen

in de vorm van schadevergoeding of achterstallige bezoldigingen, het beroep niet meer ontvankelijk is";

Overwegende dat verzoekster als gevolg van de pensionering van de tussenkomen de partij, de bevordering door weddeschaalverhoging die zij beoogde heeft gekregen; dat zij die bevordering weliswaar niet heeft gekregen met de terugwerkende kracht die de tussenkomen de partij heeft gekregen en dat uit het dossier niet blijkt waarom de ene heeft gekregen wat aan de andere wordt geweigerd; dat evenwel niet wordt aangevoerd dat verzoekster recht had op de bevordering noch - a fortiori - op de terugwerkende kracht ervan; dat de eventuele nietigverklaring van de bestreden handeling niet tot gevolg zou kunnen hebben dat haar dat recht wordt verleend; dat verzoekster niet betoogt dat de bevordering die ze kritiseert afbreuk zou hebben gedaan aan haar achtbaarheid of haar reputatie; dat de directieraad haar integendeel eerst ex aequo heeft gerangschikt met de tussenkomen de partij en haar vervolgens op de eerste plaats heeft voorgedragen, waaruit blijkt dat zij door haar hiërarchische meerderen gewaardeerd werd; dat zij zelf bevorderd is zodra de tussenkomen de partij gepensioneerd was, dat wil zeggen ruim drie maanden na de bestreden handeling; dat noch haar achtbaarheid, noch haar reputatie zou kunnen worden geschaad door de terugwerkende kracht van de bevordering van haar concurrente en het niet terugwerken van haar eigen bevordering; dat het aangevoerde morele belang, gelet op de toedracht van de zaak, niet in aanmerking kan worden genomen; dat verzoekster geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van de eerste bestreden handeling; dat gelet op de toedracht van de zaak de kosten betreffende het beroep ten laste van de verwerende partij moeten worden gebracht, terwijl de tussenkomen de partij haar eigen kosten moet dragen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van tussenkomst in het geding, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomen de partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 29 maart tweeduizend en twee,
in openbare terechtzitting van de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit :

de Hr.	R. ANDERSEN,	voorzitter van de Raad van State,
de Hr.	J. BAERT	staatsraad,
mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

R ANDERSEN.